

Posudek bakalářské práce

Radek Staňek: *Proměny sovětsko-čínských vztahů po roce 1949*

Radek Staňek se rozhodl ve své bakalářské práci věnovat analýze tzv. čínsko-sovětské roztržky. Jedná se o téma dozajista zajímavé a důležité vzhledem k vlivu roztržky na vývoj sovětsko-čínských (či později rusko-čínských) vztahů. Práce se snaží hledat příčiny sovětsko-čínské roztržky skrze aplikaci neorealistickej teorie. Tato teorie slouží k rozlišení mezi strategickými a ideologickými, potažmo jinými vlivy na vypuknutí a trvání roztržky. V první kapitole proto autor zasvěceně a dobře vykládá základní náležitosti realismu jako teorie mezinárodních vztahů. Snad by jen mohl být důslednější v rozlišování různých směrů realismu, kdy někdy v práci dochází k nejasnému odlišení klasického realismu, neorealismu, neoklasického realismu a jiných směrů. V další části se práce věnuje vývoji čínskou-sovětských vztahů zejména v letech 1954–1964. Nakonec v třetí části dochází k analýze vlivů na sovětsko-čínskou roztržku v souvislosti s neorealistickej teorií.

Celkově tuto práci hodnotím kladně. Práce je logicky strukturována, je psáno čtivým jazykem, který je prost závažnějších stylistických a gramatických prohrěšků. Autor postupuje v práci tak, jak si to vytyčil v úvodu, a čtenář se tak v textu dobře orientuje. Práce je soustředěná, čili nenacházíme v ní nějaké nelogické „odbočky“ či zásadní problémy návaznosti textu. Zároveň je třeba autora pochválit za práci s teorií, kdy se snaží nabízet několik pohledů na výzkumné otázky práce. Autor dochází k závěru, že neorealismu nedokáže důsledně vysvětlit řadu náležitostí zkoumaného tématu, a dodává v alternativní vysvětlení rozličných realistických a nerealistických autorů. Na práci si rovněž cením kvalitní použité literatury, která obsahuje řadu „klasických“ děl z oblasti čínské zahraniční politiky během studené války. Autor také využil některé pramenné zdroje.

Nakonec lze práci trochu vytknout, že plně nevyužila svůj potenciál, a to v tom smyslu, že mohla v závěru obsahovat zasazení do rámce širší teoretické debat v oblasti současných výzkumů mezinárodních vztahů. Autor mohl svých závěrů zúžit pro širší debatu ohledně realismu v porovnání s alternativními teoretickými přístupy. Tento komentář je ale spíše naznačením možností pro budoucí výzkum v tomto směru, než vyloženou chybou předkládané práce.

Práce tedy splňuje všechny náležitosti kladné na úspěšně zvládnutou bakalářskou práci a já ji proto doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové 30. 5. 2016

Mgr. Stanislav Myšička, Ph. D.